

Мріють крилами з туману
лебеді рожеві,
Сиплють ночі у лимани зорі сургучеві.

Заглядає в шибу казка сивими очима,
Материнська добра ласка
в неї за плечима.

Ой біжи, біжи, досадо,
не вертай до хати,
Не пушу тебе колиску синову гойдати.

Припливайте до колиски, лебеді, як мрії,
Опустіться, тихі зорі, синові під вї.

Темряву тривожили криками піvnі,
Танцювали лебеді в хаті на стіні.

Лопотіли крилами і рожевим pіr'ям,
Лоскотали марево золотим суzіr'ям.

Виростеш ти, сину, вирушиш в дорогу,
Виростуть з тобою приспані тривоги.

У хмільні смеркання мавки чornobrovі
Ждатимуть твоєї ніжності й любові.

Будуть тебе кликати у сади зелені
Хлопців чornoчубих диво-наречені.

Можеш вибирати друзів і дружину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.

Можна вибрать друга і по духу брата,
Та не можна рідну матір вибирати.

За тобою завше будуть мандрувати
Очі материнські і білява хата.

І якщо впадеш ти на чужому полі,
Прийдуть з України верби і тополі,

Стануть над тобою, листям затріпочуть,
Тогою прощення душу залоскочуть.

Можна все на світі вибирати, сину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.